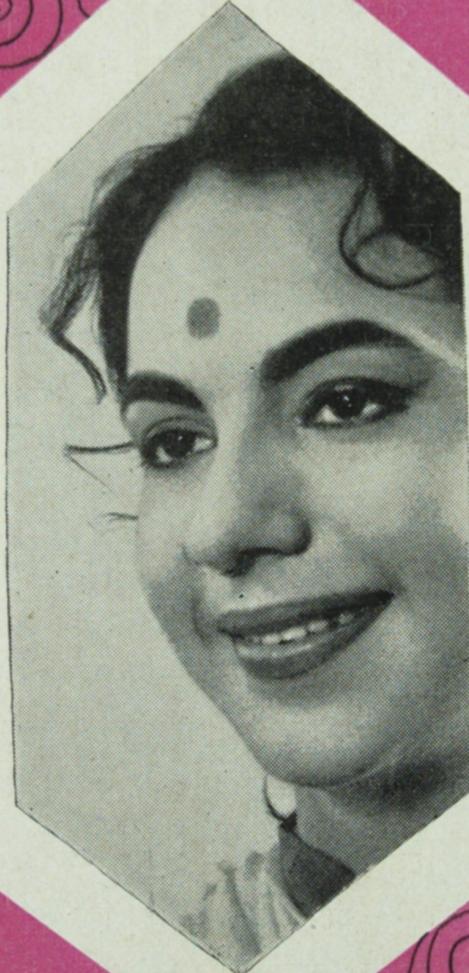

মপাসাঁর
নেকলেস

ପ୍ରାଣଲାଲ ଭୋରା ପ୍ରୟୋଜିତ

ଭି ଏମ ଏନ ପ୍ରୋଡ଼କସନ ପ୍ରାଃ ଲିଃ ଏର ନିବେଦନ

“ନେକଲେସ”

ପରିଚାଳନା : ଦିଲୀପ ନାଗ   ସଂଲାପ ଓ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ : ମିହିର ସେନ
ମୂଳ କାହିନୀ : ଗୀ-ଘୁ-ମୋପାସୀ

ଆବହ ସଂଗୀତ : ଉତ୍ତାନ୍ତ ଆଲି ଆକବର ଥା

ଚିତ୍ରଗ୍ରହଣ : ଦୈନେନ ଗୁଣ୍ଡ ଶଦ୍ରଗ୍ରହଣ : ଦେବେଶ ଘୋଷ ଓ ଝୁଗାଳ ଦେନ
ଏ ବହିଦୃଶ୍ୟ : ଅବନୀ ଚାଟାଙ୍ଗୀ ଶିଳ୍ପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ : ସତ୍ୟେନ ରାୟ ଚୌଧୁରୀ
ସମ୍ପାଦନା : ଅର୍କିନ୍ଦୁ ଚାଟାଙ୍ଗୀ   ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା : ପ୍ରଭାତ ଦାସ
ରୂପସତ୍ତା : ଶୈଳେନ ଗାୟତ୍ରୀ ଆଲୋକସମ୍ପାତ : ପ୍ରଭାସ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ
ପ୍ରିଥିତି : ଏଡରା ଲରେଞ୍ଜ   ଦୃଶ୍ୟପଟ : ଆର, ଆର, ଦିଶେ
ସହ୍ୟୋଗୀ ସମ୍ପାଦକ : ଅମିଯ ମୁଖ୍ୟ : ନୃତ୍ୟ-ପରିକଳ୍ପନା : ବିନ୍ୟ ଘୋଷ
ପ୍ରଧାନ ସହକାରୀ ପରିଚାଳକ : ସ୍ଵଦେଶ ସରକାର

ବିଶ୍ଵଭାରତୀର ସୌଜନ୍ୟ ଓ ଦିନେନ ଚୌଧୁରୀର ତତ୍ତ୍ଵବଧାନେ ରବୀନ୍ଦ୍ର ସଂଗୀତ
କଟ୍ଟଦାନ : ହୁଚିତ୍ରା ମିତ୍ର

ସହକାରୀଗଣ

ପରିଚାଳନା : ପ୍ରଦୀପ ନିଯୋଗୀ ଗଣେଶ ଦନ୍ତ ଚିତ୍ରଗ୍ରହଣ : ହୁନୀଲ ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦୀ
ଶିଳ୍ପନିର୍ଦ୍ଦେଶ : ରବି ଚାଟାଙ୍ଗୀ   ଶଦ୍ରଗ୍ରହଣ : ରବୀନ ଦେନଗୁଣ୍ଡ
ସମ୍ପାଦନା : ହରିନାରାୟଣ ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗୀ ଶକ୍ତିପଦ ରାୟ ବାବସ୍ଥାପନା :
ନିତାଇ ସରକାର, ଶାନ୍ତି ଓ ରତ୍ନ ରୂପସତ୍ତା : ନିତାଇ ସରକାର
ସାଜ୍ଜସତ୍ତା : ଦାଶରଥୀ ଦାସ   ଆଲୋକସମ୍ପାତ : ବ୍ୟବରଙ୍ଗନ, ଅନିଲ
ଟେକନିସିଆନ ଟୁଡ଼ିଓତେ ଆର, ସି, ଏ ଶଦ୍ରସ୍ତେ ଗୃହୀତ ଆର, ବି,
ମେହତାର ତତ୍ତ୍ଵବଧାନେ ଇଣ୍ଡିଆ ଫିଲ୍ମ ଲ୍ୟାଃ ପ୍ରାଃ ଲିଃ ଏ ପରିଷ୍କୁଟିତ
ସତ୍ୟେନ ଚାଟାଙ୍ଗୀ କର୍ତ୍ତ୍ତକ ଓଯେଟ୍ରେ ଶଦ୍ରସ୍ତେ ସନ୍ତୀତ ଗ୍ରହଣ ଓ
ଶ୍ୟାମପୁନ୍ଦର ଘୋଷ କର୍ତ୍ତ୍ତକ ଶଦ ପୁର୍ବୋଜନ

ପ୍ରଚାର ସଚିବ : ବାଗିଶ୍ଵର ବା

ଏକମାତ୍ର ପରିବେଶକ—ଭୋରା ଫିଲ୍ମ ଡିପ୍ଲିବିଟରସ

—କୁତୁହଳତା ସ୍ଵୀକାର—

କାଞ୍ଜି ମୁଲଜୀ ଦିକା (ଦିକା ହାଉସ୍), ଦିଲୀପ ରାୟଚୌଧୁରୀ ଓ
ଦୌଷିଣ୍ୟ ରାୟଚୌଧୁରୀ, ବି. ସରକାର (ଜୁଯେଲାସ୍), ଅଶୋକ ହଲ
ଡେ ସ୍କୁଲ, ଦି କୋକ ଓଭେନ କନ୍ସ୍ଟ୍ରିକସନ କୋଂ ପ୍ରାଃ ଲିଃ
ସିନହ ଏଣ୍ ସନ୍ସ, ମହାକାଳୀ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ଟୋସ, ହସପିଟାଲ
ଇକ୍ରିଇପମେଣ୍ଟ ପ୍ରଧାନ ନାସାରୀ ।

—ପ୍ରଧାନ ଭୂମିକାୟ :—

ଉତ୍ତମ କୁମାର ଓ ନବଗତା ସ୍ଵନୀତା

—ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭୂମିକାୟ—

ଛବି ବିଶ୍ୱାସ, ପାହାଡ଼ି ସାନ୍ତାଲ, ତରୁଣ କୁମାର, ଜୀବେନ ବୋସ,
ଅଜିତ ବନ୍ଦ୍ୟାଃ, ଦୀପକ ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗୀ, ଶିଶିର ବଟବ୍ୟାଲ, ଶିଶିର
ମିତ୍ର, ବୁବୁ ଗାୟତ୍ରୀ, ହୃଶୀଲ ଦାସ, ସନ୍ତ ବୋସ, ଗଣେଶ
ଦତ୍ତ, ହୃଦୀର ବୋସ, ପରିତୋଷ ରାୟ ଚୌଧୁରୀ,
ରଯୁନାଥ କୟାଲ, ଭୋଲାନାଥ କୟାଲ, ମାଃ ବାହୁଦେବ ସାହା
ରମା ଦେବୀ, ମଲିନା ଦେବୀ, ଭାରତୀ ଦେବୀ, ପଦ୍ମା ଦେବୀ, ତପତୀ ଘୋଷ,
କଲ୍ୟାଣୀ ଘୋଷ, ବାଣୀ ଗାୟତ୍ରୀ, ଶାନ୍ତା ଦେବୀ, ମେନକା ଦେବୀ,
ମେରୀ ନାୟାର, ଶୁଭା ଘୋଷ, ଶିଶ୍ରା ସେନ, ଅନିମା ଦାଶଗୁଣ୍ଡା,
ବାଣୀ, ସ୍ଵପ୍ନା, ରିଣା, ଆସନ୍ତି, ଶୋଭନା, ଆଭା,
ଅଜନ୍ତା, ଗୋରୀ ଓ ସୁରିଟା ।

କାହିନୀ

ଆଜିତୋଳା ଅଧ୍ୟାପକ ମୁଖ୍ୟ ରାତଦିନ ନିଜେର ସଂ ଆର ପଡ଼ାଣୁଥାତେ ଡୁବେ ଥାକିଲା । ସଂଦାରତୋ ନୟଟି, ନିଜେର ଦିକେ ଓ କୋନ ନଜର ଛିଲନା ତାର । ସଂଦାରେ ମୟୁଷ ଦାଯିତ ବିଦ୍ୟା ପିସୀମାର ପଥର । ପିସୀମାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶ୍ୟରେ ଆବାଳ ବନ୍ଦି

ବାବା ମାରା ଯାବାର ପର ନାବାଲକ ହୃଦୟକେ ସଥନ ଜୀବିତର ସବାଇ ମିଳେ ବିଦୟ ମୟୁଷି ଥିଲେ ବେଳିକିତ କରାର ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଛେ ତଥନ ଏକମାତ୍ର ପିସୀମା ଏମେ ଓର ପଞ୍ଚ ମିଳେ ଦୀଢ଼ାଳନ । ମୟୁଷ ବିଦ୍ୟ-ବିମ ଆର ସରହିସ୍ତରେ ଆଚି ଥିଲେ ଆଡାଳ କରେ ମାତ୍ରମ କରିବେ ଥାକେନ ମୁଖୀରିକେ । ମୁଖୀର ମାତ୍ରମ ହୟ, କିନ୍ତୁ ସଂମାରୀ ହୟନା । ଓର ସଂମାରୀ କରାର ଇଚ୍ଛା ଶିକ୍ଷିତ । ମୁଦରନ ମରିକାକେ ବ୍ୟୁତ କରେ ସାରେ ଏନେଛିଲେନ ପିସୀମା । କିନ୍ତୁ ତରୁ କୋନ ଫୁଲ ହୟନା,—ହୃଦୟ ଦେଇ ଆଜିତୋଳା ଗ୍ରହକଟି-ଇ ଥେବେ ଯାଇ ।

ମରିକାର ଓ ଏହି ଅଭ୍ୟାସରେ ଶୈଖ ଛିଲନା । ପଦେ ପଦେ ସାମୀର ସଙ୍ଗେ ଓର ମତେର ଅମିଳ, ଝଟିର ପରମିଳ । ମା ବାବା ଏକମାତ୍ର ବନେଦୀ ସର ଆର ଶିକ୍ଷିତ ପାତ୍ର ଦେଖେଇ ଦରିଦ୍ର ଅଧ୍ୟାପକ ହୃଦୟର ସଙ୍ଗେ ତାଦେର ମେଯରେ ବିଲେ ଦେଖିଲେନ, କିନ୍ତୁ ମରିକାର ମନେ ଛିଲ ଆଚିଭାତୋର ମୋହ—ଚୋଥେ ମ୍ପଦେର ସଥି । ସାମୀକେ ଦେଇ ସଥିର ସହ୍ୟାତ୍ମି କରାର ଜାହୁ ମରିକାର ଚଟ୍ଟାର ବିପାମ ଛିଲନା । କିନ୍ତୁ ହୃଦୟ ଆଜିତୋଳା ପଥେ ଛିଲ ଅନମ୍ବୀଯ ।

ହୃଦୟର ଜାତି କାକାର ସଙ୍ଗେ ମାମଳା ଚଲଛିଲ ହୃଦୟରେ । ପିସୀମାଇ ସବ ଦେଖାଣୁ କରିଲେନ । ଶୈଖପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମଳାଟା ଏକଟା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଲଡ଼ାଇସେ ଏମେ ଦୀଢ଼ାଳିଲେ । କିନ୍ତୁ ହୃଦୟର ବୈଯିକ ନିବୁଜିତାର ଜନାଇ ଏହି ନାୟ ଯୁକ୍ତ ପରାଗିତ ହଲ ହୃଦୟରୀ । ଏହି ପରାଗିଯ ଚରମ ଆୟାତ ହାନି ଦୀର୍ଘଦିନେର ପ୍ରାତିଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଗୀ ପିସୀମାର ବୁକ । ଏକଦିନ ଆଚମକା ହୃଦୟକେ ଶିଶୁର ମତ ନିରାଶ୍ୟ କରେ ବିଦାଯ ମିଳେନ ତିମି ପୃଥିବୀ ଥେବେ । ହତଭ୍ୟ ହୃଦୟ ତଥନ ଜାନନ୍ତ ନା ଆରୋ ବଡ଼, ଆରୋଭ୍ୟକର ଏକ ବିପଦ ଅପେକ୍ଷା କରେ ରହେଇ ତାର ଜନ୍ମ ।

ବିଜୟ କାକା ମେଯେର ବିଲେତେ ନିଜେ ଏଲେନ ଓଦେର ନିମାଞ୍ଚଳ କରିଲେ । ଭଜ୍ଞତାର ମଧ୍ୟମ ପରେ ଓଦେର ଆଧିକ ଅମରଚିହ୍ନତାର ପ୍ରତି ଅପମାନକର ଇଂଗିତ କରେ ଗେଲେନ ତିନି । ହୃଦୟ ମନେ ହିଲ କରିଲ

ଯାବେନା ଏ ନିମାଞ୍ଚଳେ । କିନ୍ତୁ ବୈକେ ସଦେ ମରିକା । ନା, ଯାବେ ଓରା ଏହି ନିମାଞ୍ଚଳେ । ଆର ଏମନଭାବେ ଅନ୍ତର ହେଁ ଯାବେ ଯାତେ ନିଃଶବ୍ଦେ ଫିରିଲେ ଦିଯେ ଆସା ହାଯ ଏହି ଅପମାନର ଉତ୍ତର ।

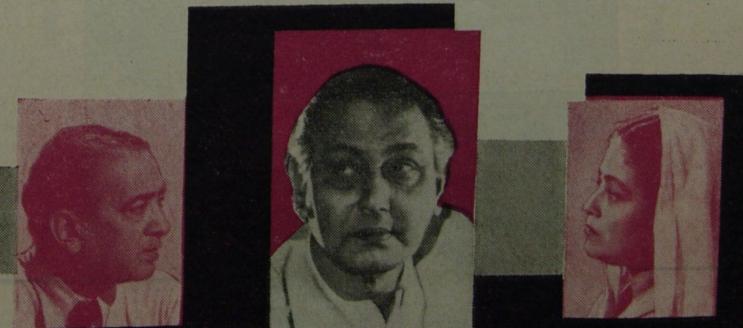
ଅଟଔ ଜେଦେର ବଶେ ଧନୀ ବାକ୍ଷାରୀ ଇରାର କାହି ଥେକେ ଏକଟା ହିରେର ନେକଲେସ ଧର କରେ ଆମେ ମରିକା । ଅପୂର୍ବ ମାଜେ ସଜ୍ଜିତ ହେଁ ଚୋଥ ଝଲମାନ ଦେଇ ନେକଲେସ ପରେ ନିମାଞ୍ଚଳ ରଙ୍ଗ କରିବେ ଯାଇ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଓଦେର ମଫଲ ହୟ କିନ୍ତୁ ଘଟନାଚକ୍ରେ ବିଲେ ବାଢ଼ିତେ ଥାରିଯେ ହାଯ ନେକଲେସଟା । ଶୂନ୍ୟ ଗଲାଯି ଶୁଭ୍ରିତ ସାମୀ-ତ୍ରୀ ବାଢ଼ି ଫିରେ ଆସେ ।

ଦୀର୍ଘ ଆଲୋଚନାର ପର ମରିକା ପରଦିନ ଇରାର ବାଢ଼ି ଯାଇ କୋନ ଅଜୁହାତ ଦେଖିଯେ କିଟୁଟା ସମୟ ଚେଯେ ନିତ । ଗିଯେ ଦେଖେ ବାକ୍ଷାରୀ ଇରା ବାବାର ଅହିଥେ ସଂବାଦ ପେଯେ ଏଳାହାବାଦେ ଚଲେ ଗେଛେ । ନେକଲେସଟା ମରିକାର କାହିଁ ରେଖେ ଦିଲେ ବଲେଛେ ଓ ନା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଏବାର ଶୁଣ ହ୍ୟ ମରିକା ଆର ହୃଦୟର ନୀର୍ଦ୍ଦ ଅନୁଦନକାନ । ଯେମନ କରେଇ ହୋକ, ତିକ ଏରକମ ଏକଟା ନେକଲେସ ଖୁବ୍ଜେ ବେଳ କରିବେ । ଖୁବ୍ଜେ ବେଳିବ କରେ, କିନ୍ତୁ ଦାମ ତାର ପରିଚିହ୍ନ ହାଜାର ଟାକା । ଟାକାର ଚେଯେ ଓ ଆଜିଦମ୍ଭାନେର ମୂଳ୍ୟ ପାରିବାରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ମୂଳ୍ୟ ଅନେକ ବେଳୀ । କୋନ ରକମେ ଧାର-କର୍ଜ କରେ କିଟୁ ଆଗାମ ଦିଯେ ଆମେ ହୃଦୟି । କିନ୍ତୁ ଏବାର ଏଥି ଦେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ କି କରେ ?

ଛୁଟୋ-ତିନଟି ଶିଫ୍ଟ୍‌ଟ୍ କାଜ ନେହ ହୃଦୟି । ଅହୋରାତ ପରିଅମ କରେ ଚଲେ । ନିଜେରେ ବାଢ଼ି ଭାଡା ଦିଯେ ଅଳ୍ପ ଭାଡାର ବାଢ଼ିତେ ଏମେ ଓଟେ । ନିଜେରେ ବାଢ଼ାଟୀ ବିକ୍ରୀର ଚଟ୍ଟାଓ କରିବେ ଥାକେ । ନତୁନ କରେ ଏବାର ସାମୀକେ ଚିଲିତେ ପାରେ ମରିକା । ନିଜେର ବେଳିଯେ ନିଜେର ପାରେ ଗଲା ବିକ୍ରି କରିବେ ଥାକେ ଦେ । ଚାକରି ନେବେ । ଆର ଏହି ଚାକରି ନେଓଯାର ଗୋପନତା ଥେବେଇ ଏକଦିନ ରାତ୍ରେ ଚରମ ଭୁଲ ବୋର୍ବୁକ୍ତି ହ୍ୟ ସାମୀ-ତ୍ରୀ । ଏହି ମାବେ ଚିଟି ଏଲ ଇରାର, ‘ଆମି ଆସି’ ।

ଏକଦିକେ ସାମୀ-ତ୍ରୀର ମଧ୍ୟ ଚରମ ଅମ୍ବୋମ ଓ ଅଶାନ୍ତି—ଅନାଦିକେ ଇରାର ହାରାନୋ ନେକଲେସ ଫିରିଯେ ଦେଖାଇବ କଟିନ ଦାଟିବ । ଭୌବନେର ଏହି ଚରମ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓରା କି ଉତ୍ୱୀଗ ହତେ ଶେରେଛିଲ ? ପେରେଛିଲ, ଶାନ୍ତି ଦିଯେ, ଭାଲବାଦା ଦିଯେ, ଏକଟି ଶୁଣୀ ମଂମାର ରଚନା କରିବେ ?

সম্মতি

(১)

ওহে হৃদয়, মরি মরি
তোমায় কৈ দিয়ে বরণ করি ।
তব ফারুন যেন আমে
আজি ঘোর পরাণের পাখে
দেয় হৃদারস ধারে—ধারে
মম-অঞ্জলি-ভরি ভরি ॥

মধু সমীর বিগঞ্চে
আনে পুলক পুঁজাঞ্জলি
মম হৃদয়ের পথতলে
যেন চঞ্চল আসে চলি ।
মম মনের বনের শাখে
যেন নিখিল কোকিল ডাকে
যেন মঞ্জরী দীপশিথা
নীল অধরে রাখে ধরি ॥

★

(২)

বজ মানিক দিয়ে গাধা, আযাঢ়,
তোমার মালা ।
তোমার শামল শোভার বুকে
বিদ্রাতেরই ভালা ।
তোমার মন্দুলে পাষাণ গলে, ফসল ফলে—
মুক বহে আনে তোমার পামে ফুলের ভালা ।
মরো মরো পাতায় পাতায়
বারো বারো বারিয়ে বনে
গুরু গুরু মেদের মাদল বাজে
তোমার কী উৎসবে
সবুজ হৃদার ধারায়-প্রাণ এনে দাও
বামে রাখ ভয়ংকরী বনা মরণ চালা ।

★★

(৩)

আমার প্রাণের মাঝে হৃদা আচে, চাও কি—

হায় বুঁৰি তার থবর পেলে না—

পারিজাতের মধুর গন্ধ পাও কি—

হায় বুঁৰি তার নাগাল মেলে না ॥

প্রেমের বাদল নামল,

তুমি জানোনা হায় তাও কি ।

মেদের ডাকে তোমার মনের মধুরকে

নাও কি ।

আমি দেতারেতে তার বেদেছি,

আমি স্বরনোকের মুব সেদেছি,

তারি তানে তানে মনে প্রাণে

মিলিয়ে গলা গাও কি

হায় আসরেতে বুঝি এলে না ।

ডাক উঠেচে বারে বারে,

তুমি সাড়া দাও কি ।

আজ ঝুলন দিনে দোলন লাগে,

তোমার পরাগ হেলে না ॥

(৪)

আমার না-বনা বুঁগীর ঘন ঘারিনীর মাঝে

তোমার ভাবনা তারার মতন বাজে ।

নিছুত মনের বনের ছায়াটি ধিরে

না দেখা ফুলের গোপন গন্ধ ফিরে,

বুকায় বেদনা অবরা অশনীরে—

অশ্রু বীণী হৃদয় গঢ়নে বাজে ।

ক্ষণে ক্ষণে আমি না জেনে করেছি দান

তোমায় আমার গান ।

পরাণের মাজি দাঙাটি খেজার ফুলে,

জানি না কথন নিজে বেছে লও ফুলে—

অলখ আঙোকে নীরবে হস্যার ঘনে

প্রাণের পরাশ দিয়ে যাও মোর কাছে ।

★★

ବେଳାର୍ଯ୍ୟ

